

La grande maison werd gebouwd op een kapel uit de twaalfde eeuw. Het pand werd door de eigenares opgeknapt tot onderkomen voor cursisten. Ondertussen is het een restaurant rijker en weten ook toeristen het huis te vinden om er te logeren.

HUIZEN VAN OVER DE GRENS

A PAREL IN DE *Lusvergne*

Marloes der Kinderen trok twintig jaar geleden naar een klein Zuid-Frans dorp en verloor er haar hart aan het overweldigende vulkanische landschap. Op deze plek, waar rust en natuur heersen, runt ze vandaag een bed & breakfast, 'La Grande Maison'. Gasten komen hier gewoon genieten óf zich artistiek verrijken. Tekst **Sigyn Elst** • Foto's **Pia van Spaendonck**

Samen met vrienden en plaatselijke arbeiders bouwde Marloes het huis om tot een comfortabele en smaakvolle bed & breakfast die ondertussen toegankelijk is voor iedereen.

La Grande Maison ligt temidden van een ruw, vulkanisch landschap.

Toen Marloes het huis kocht, stond het nog vol oude spullen die de vorige eigenaar had achtergelaten. Een heel aantal van die zaken zijn nu nog steeds aanwezig in de kamers en het restaurant.

M

Marloes der Kinderen is docent kunstvakken. De liefde die deze Nederlandse voor Frankrijk ontwikkelde, begon lang geleden toen ze in Bretagne vakantie cursussen rond schilderen en tekenen gaf. Alles kwam in een stroomversnelling terecht toen ze een kennis van de burgemeester van Saint Arcons d'Allier ontmoette, een klein dorpje in de Zuid-Franse Auvergne. Die vertelde haar dat dit dorpje verscheidene huisjes te huur had staan. Omdat Marloes met het idee speelde om meer cursussen te ontwikkelen op bijzondere locaties, was ze meteen geïnteresseerd. Toen ze ook foto's van de omgeving onder ogen kreeg, was ze helemaal verkocht, temeer omdat de romaanse abdij in het nabijgelegen dorp Chanteuges kon dienen als cursuslocatie.

Platform voor kunst

Het dorp ligt in het zuiden van de Auvergne aan de rivier de Allier te midden van een ruw, vulkanisch landschap. Een tijdlang huurde Marloes de leegstaande huisjes in Saint Arcons d'Allier evenals de abdij in Chanteuges. Elke vakantie vertrok ze richting zuiden met groepjes cursisten. Ondertussen had ze een heel team docenten rond zich verzameld en werden er naast sessies schilderen en tekenen ook cursussen fotografie, muziek en filosofie georganiseerd. Toen de prijzen bleven stijgen en het huren van de huisjes te duur werd, vatte ze het idee op om zelf de cursisten een onderkomen te bezorgen. Aan de voet van de abdij stond een huis met een geitenstal te koop en die werden kort daarop haar eigendom. Niet veel later kwam verderop een pand vrij dat nog veel geschikter leek voor haar project. 'La grande maison' telt namelijk drie tot vijf verdiepingen afhankelijk van het niveauverschil van de straat. Plaats genoeg voor heel wat cursisten, dus. Zonder budget vanwege de eerdere >

De meubels zijn antiek, het comfort modern. Zo installeerde Marloes vloerverwarming op de benedenverdieping en is het sanitair onberispelijk en ultramodern.

> aankoop, maar met veel plannen, trok Marloes naar Parijs om met de eigenaar te spreken. Deze man, een scenarioschrijver die de avonturen van Maigret op het witte doek bracht, kwam zelf uit een artistieke familie en voelde wel wat voor het idee dat zijn huis een platform voor kunstenaars en kunstliefhebbers zou worden. Daarom deed hij Marloes de onwaarschijnlijke geste om het huis, renteloos, in drie keer te laten afbetalen. En zo werd ze weerom eigenaar van een stukje Frankrijk.

Oude materialen, nieuw comfort

De drie daaropvolgende maanden gingen volledig naar het verbouwen van de woning, etage per etage. Daarvoor deed Marloes een beroep op vrienden, maar vooral ook op plaatselijke bouwvakkers. „Doe je dat niet, dan val je zo uit de gratie van de plaatselijke bevolking”, verduidelijkt ze. De eerste kamers waren amper klaar toen de eerste cursisten al aankwamen. En zo ging het nog twee zomers door, tot het huis helemaal af was, een parel in de Auvergne.

„Creëren is het belangrijkste wat ik doe”, vertelt Marloes. „Ik verslind woonbladen en vind het fantastisch om verschillende sferen neer te zetten. Bij de verbouwing heb ik bewust zoveel mogelijk oude materialen laten zitten. De muren werden hooguit bijgevoegd met leem uit de streek en het houtwerk werd gezandstraald of behandeld met natuurlijke beits. De vloer beneden ben ik wel met een drillboor te lijf gegaan. Daar ligt nu vloerverwarming. Aan de oude balken zie je dat de houtworm hier ooit langskwam, maar dat vind ik juist bijzonder. Het sanitair, daarentegen, is wel helemaal vernieuwd en luxueus afgewerkt. Voor mij is dat gewoon een must”, zegt Marloes fel. Hetzelfde geldt voor de bedden: ze zijn oud, maar de matrassen die erin liggen zijn de beste.

Of ze nu van plan is om hier permanent te komen wonen, vraag ik nog. „Neen”, klinkt het kordaat. „Lente, zomer en herfst verblijf en werk ik hier, maar eens de winter zijn intrede doet kriebelt het om weer de stad op te zoeken. Dan roept het theater, het concertgebouw, het museum. Daarom heb ik net een dijkhuis in Amsterdam gekocht, vlak bij het IJ. Dat ga ik zo weer opknappen en het plan is om ook daar op de bovenverdieping een gastenkamer te beginnen.”●

Info:

www.la-grande-maison.com, www.artedu.nl, 0033471740191.

Marloes der Kinderen: „De vloer beneden ben ik met een drillboor te lijf gegaan.”